

پَتِيشْوارَهُ

واژه «جام» در فارسی باستان

نوشته: دکتر نیکلاس سیمز ویلیامز

ترجمه: دکتر فیروزه قندهاری

نیست هینز هالوگ را در مورد *is*- به عنوان یک اشتباه در خواندن و نوشتن یا گونه املائی دیگر⁽¹⁾ گرفته یانه؟ ولی در سال ۱۹۷۳ این واژه را همان طور که هالوگ خوانده، آورده و اشاره ای نیز به گونه املائی غیر معمول آن نکرده است و در مقالات بعدیش نیز بدون هیچ توضیحی می بینیم که *is*- را به *čā-* تصحیح کرده است. در هر حال من از چارلز. ای. جونز Charles E. Jones بایگان پژوهشی مؤسسه آسیایی شیکاگو (The Oriental Institute) سپاسگزارم که این موضوع را برای ما اثبات کرد. ایشان به نظر هالوگ صحه گذاشت.^۵ بنابر این فرضیه اشتباه خطی بودن *is*- برای *čā-* غیر محتمل شد زیرا این دو علامت چندان شباهت خطی ندارند که به جای یکدیگر خوانده شوند و نمونه های دیگری نیز وجود ندارد که این نظریه را که یکی گونه املائی دیگر است تأثید کند. به هر حال اگر چه نظریه هینز در مورد *is*- مورد قبول واقع نشد و این موضوع همچنان بدون توضیح ماند ولی استنتاج او را درباره هجاهای پیشین پذیرفتندی است. او در این مورد می گوید: هجاهایی که قبل از *bara*- «حامل» می آیند نمایانگر حرفه ای هستند و بخش قلی ترکیب واژه *Patišwarna** است. (یا ترجیحاً * بنابر فارسی باستان معیار) و این نظر ظاهراً نظر *Patišuvarna* معقولی است^۶ اما ترجمه ای که هینز برای این واژه دارد یعنی «حوله» حدس محض است بر پایه درک تحتاللفظی از واژه که به معنی «چیزی که» در مقابل آرواره قرار می گیرد، است. و ظاهراً مساوی ترکیب اوستایی *Patiš.x arana-* به معنای «قسمت فوقانی صورت» است.^۷

خوب خیتانه این واژه فارسی باستان از روی شکل عیلامی آن که

یکی از لوحه های عیلامی که در تخت جمشید به دست آمده است توسط آر. تی. هالوگ R.T. Hallock در (PF 1011: 4-6) منتشر شده است. در این لوحه این حروف به طور متوالی آمده است. *hh.bat.ti.iš.mar.na.bar.ra.is* که مؤلف آن را به این صورت تقطیع کرده است *hh.Bat.ti.iš.mar* به معنی «از بتیش» *"From Battis"* که (بتیش نام شخصی است) و *na.bar.ra.iš* (واژه ای ناشناخته است).^۱ نام (بتیش *Battiš*) در بسیاری از لوحه های دیگر مانند PF 1957 و PF 306 آمده است که در هر سه ظاهرآ به شخص واحدی که یک انسباردار (-*Hampāra-bara*)^۲ در قلعه اودز^۳ که در محتوی متن 1011 نیز برمی گردد، ولی اینکه چرا هالوگ نیز عبارت فوق را اینطور تقطیع کرده که نام این بتیش یا هر شخص دیگری را با همین نام به دست آورد، معلوم نیست. خصوصاً که در محتوی متن 1011 نیز توضیحی برای آن نیامده است. ضمناً دو ابهام دیگر هم وجود دارد یکی میهم گذاشت و واژه *na.bar.ra.is* که هالوگ آن را ترجمه کرده «سهمیه های از بتیش (برای *? naparras* مستخدمین *?*) دیگر واژه بتیش که اگر اسم شخصی با پسوند مفعول از *iš.mar* باشد در هیچ متن دیگری چنین مورد مشابهی وجود ندارد.

تفسیر دیگری توسط دبلیو هینز W. Hinz ارائه شده است به این صورت که *bat.ti.iš.mar.na.bar.ra.is* را فارسی باستان *Patišwarnabarā*^۴ به معنی حوله دار آورده است (آلمانی *Mundtuchtrager* به معنی حوله دار) یعنی نوکر، مستخدم ^۵، واژه *iš.mar.na.bar.ra* در عبارت *Barhubantar* (Fort. 5840=L3) در لوحه منتشر نشده - *hh.bar.hu.[ban.tar.ba.ti]* نیز به همین معنی «حوله دار آمده» که کمک بزرگی به تفسیر این عبارت کرده است اما هینز در مورد *(i)* پایانی که آن را مساوی *(i)* یعنی پایانه ای که اغلب به صورت اختیاری در ترجمه های عیلامی از اسامی فارسی باستان به کار رفته دچار اشتباه شده است.^۶ معلوم

* Nicholas Sims-Williams (1990), "Old Persian *Patišuvarna* "Cup": *Iranica Varia*, Vol. XVI, E.J. Brill, Leiden, pp. 240-243

در یک کتیبه دو زبانه منتشر نشده آمده، بدون هیچ مشکلی معنی شده است. کتیبه روی یک ظرف نقره بزرگ حک شده است. یک جام یا گاسه کم عمق که در یک گنجینه شخصی بوده و چند سال پیش عکسی از آن به من نشان داده شد. متأسفانه هیچ اطلاعی مبنی بر وجود ظرف و محل فعلی آن در دست نیست. کتیبه به دو زبان بابلی و فارسی باستان به این شرح آمده است:

متن بابلی:

« Ka.a.su.KU BABBARI aš.ta.ak.ša.as.su. LUGAL e.pu.uš
جام نقره ساخته شده (برای) ارشیر شاه من از پروفسور لمبرت
از بابت خواندن متن بالا و هم یادداشت بعدی که در
اینجا می آید سپاسگزارم:
Kāšu در معنی «جام» به همان صورتی که در نام شاهی نوشته
شده نیامده اگر چه هر دو قابل قبول است در حالی Za-Giš
مانند هم نوشته شده که ۲ به ۳ مطابق علامی نو
معیار است در BABBAR KU. BABBAR اما در این ترکیب از Giš
تفصیل بیشتری آمده است. در این جمله نحو اکدی ضعیف
است چون بعد از «جام نقره» شخص انتظار دارد برای «کسره
اضافی» و ana «برای» بیاید که نیامده است. ولی تبدیل ۲ به ۳ در
aš. ta. ka-ša. as. su. BABBAR از داشت خواندهای اکدی بابلی متأخر کاملاً
مورد تأیید است.^۹

متن فارسی باستان:

p. t. i. š. u. v. r. n. m: ar. d. t. i. n. m: a. r. t. x. š. ç. a:
x. š. a. y. Ø. i. y. h. y. a: vi. i. Ø. i. y. a: k. r. t. m.)^{۱۰}

«جام نقره ساخته شده در قصر ارشیر شاه»

علامت ۷ و ۸ در واژه چهارم در هم رفته دو واژه آخر در عکسی که از
روی آن کتیبه خوانده شده کاملاً واضح نیست اما اینها ندارد زیرا که
عبارت یک صورت متداول است. (نک به DPe, Dpi, XH, AI)
خشوبخانه دو واژه اول که هر دو برای اولین بار در مجموعه محدود
متون فارسی باستان آمده کاملاً روش هستند. دومین واژه خوانده
می شود (a) rdatainam (a) مفرد خنثی از (a) به معنی اساخته
شده از نقره «صفت مشتق از (a) به معنی «نقره» در حالی که واژه
اول همان طوری که قبل از نیز به آن اشاره شده اسم
خنثی به معنی «جام» است بنابراین spatišuvarna-bara به معنی
کسی که جام را جمل می کند (ساقی) می باشد.

از نظر ریشه‌شناسی بدون شک Pati-šuvar. na به معنی «جان» مشتق از ریشه hvar به معنی نوشیدن، خوردن، مصرف کردن است که به طور طبیعی به صورت گشته شده که فارسی باستان آن بعد از پیشوند- pati- آمده است. همین پیشوند در واژه دیگری به معنای «جام» نیز استفاده شده که پهلوی آن ای Piyāla و پیشوند- ūvar به معنای «پیشوند» است از pati-gäla (kä) مشتق شده باشد^{۱۱} و متعلق به ریشه فارسی گردان ašardan به معنی بلعیدن باشد.

به معنای بلعیدن گذای جویده نشده سانسکریت آن گرای girati به معنای «می بلعد» است.^{۱۲} از شیوه نگارش فارسی باستان نمی توان فهمید آیا پسوند آخر -na- است (همان طور که در Tašta ānuharəna به معنی محل وجود آب avo.xārəna به معنی «جامهای نوشیدنی» که ارمی آن axor بهلوی xwar به معنی اصطبل، طوبیله است) یا ana است (مثل پهلوی xwaran به معنی «وعده غذا» میهمانی که پارتی آن wen به همان معنی است) به هر حال نه تنها مفهوم حقیقی آن مفهوم مجازی مورد اول را محتمل می داند^{۱۳} بلکه صورتهایی که از این کلمه در فارسی میانه باقی مانده است نیز این نتیجه گرفته می شود که ترجیحاً کلمه باید باشد تا patišuvarana.

صورتهای پهلوی عبارتند از ptšhw'l, ptšwl, ptšhw' ای و اینکه کدام یک درستند مورد سوال است ولی همگی به معنی ظرف، کاسه و قسمت بالایی صورت مطابق ترجمه اوستایی- x ar. āna- patis. همچنان این واژه با هر یک از معنایی داده شده به کرات در وندیداد آمده است. به معنی ظرف و کاسه در وندیداد ۷.۷۳ و ۵:۱۴ و ۱:۶۷ مطابق اوستایی ātjuharenā به معنی قسمت بالای صورت در وندیداد ۹:۹ و ۹:۱۶ و ۸:۴۴ و ۸:۴۳ و ۳:۱۴ و ۹:۴۰.

دست نویسی راکه ویراستاران مورد استفاده قرار داده‌اند هیچ الگو معیاری را با توجه به املای‌های گوناگونی که کتابان به غلط یا درست به کار برده‌اند به دست نمی‌دهند.^{۱۴}

وجود گونه‌های املایی با h و بدون h که در پهلوی قرار دارد مانند واژه‌های ای dwšw' ای [duš(x)wär]، dwšhw' ای [duš(x)wär] به معنی نشخوار بیشتر به نظر می‌رسد که فارسی آن nišxwär به معنی نشخوار بیشتر به نظر می‌رسد که شکلهای واژه با -šxw- قدیم‌تر است و شکل -šw- صورت ساده شده واژه قبل است زیرا واژه قبل یک خوش‌همخوانی است.^{۱۵} که با سه همخوان درست شده است.

بنابر این [padišwarr] شکل ثانویه padišwarr است. ضمن آنکه این احتمال که padišwarr مستقیماً از فارسی باستان به دست آمده باشد نیز منتفی نیست و (که patišxwarr فارسی باستان به دست آمده باشد) اضافه‌ای نیست که در هر حال به patiš xv arena ریشه باز نمی‌گردد و متأثر از واژه هم ریشه با xv آغازی است^{۱۶}) شکل دوم واژه است. سومین شکل واژه هم Rīšuvarna با شکل -šw- از واژه xwär به معنی «اغذا» گرفته است اساساً یک واژه باستانی نیست.

egg-shaped lobes.

۹- برای نمونه‌های دیگر Aš در این نام نگاه کنید به:

R. Zadok, Oriental Lovaniesia, Periodica xv, 1984, pp. 73-4.

این مرجع به لطف پروفسور استاپلر M. W. Stopler تهیه شد.

۱۰- متأسفانه در یادداشت‌های من این موضوع که آیا متن با «واژه جدا کن» پایان یافته‌یانه صبط نشده است.

۱۱- شوارتز M. Schwartz, ZDMG, CXX, 1970, p. 292 n. معنی شوارتز مرطوب کردن را در واژه فارسی "āyārda" به بلعیدن ترجیح داده است. (یادداشت بعد مراجعت شود).

۱۲- رجوع شود به P. Horn Grundriss der neuopersischen Etymologii, strassburg 1893, p. 9. G. Morgenstierne, irano-Dardica, Wiesbaden 1973, p. 165. واژه فارسی "āyārda" به معنی مرطوب کردن ممکن است به ریشه‌ای متمایز از نظر ریشه‌شناسی متعلق باشد یا به واژه سانسکریت gharati. jigharti («می‌باشد») Horn, Ico. cit., M. Mayrhofer Kurzgefaßtes etymologisches Wörterbuch der Altindischen, I, Heidenborg 1956, p. 433. چکه می‌کند. Ico. cit. و M. Schwartz

۱۳- در بررسی موارد عیلامی مانند (d.tu.ir.ma.ir) (و صورت‌های مشابه) و فارسی باستان(a) شاهد عیلامی کاملاً در این مورد قطعاً نیست حتی اگر قطعاً bat.ti.iš.mar.na بیانگر واژه فارسی باستان بود.

۱۴. F. Spiegel, Avesta, die heiligen schriften der parsen, I, Vienna 1853; D. P. sanjana: the Zand; Javit Sheda. dād or the pahlavi version of the Aversia vendidad Bombay 1895; H. Jamasp. vendidad, I, Bombay 1907.

W.B. Henning, Annali dell' Istituto Universitario Orientale di Napoli, sezione linguistica, VI, p.33, 1965, n.1.

Bartholomae, Grundriss der iranischen Philologie, I. 1. Strassburg 1895-1901, p. 182.

۱. R. T. Hallock, Persepolis Fortification Tablets, Chicago 1969, p. 293.

۲. W. Hinz, Neue Wege im Altpersischen, Wiesbaden 1973, p. 96. Altiranisches sprechgut der Neben Überlieferungen, Wiesbaden 1975, p. 189.

۳. W. Hinz and H. Koch, Elamisches Wörterbuch, I, Berlin 1987, p. 170.

۴- در اینجا لازم نیست که در مورد ریشه و اهمیت "ā" بحث شود زیرا در این مورد گرسچوچ Gershevitch در مقاله در دست انتشار خود به نام The old Persian lisp در اولین کنفرانس اروپایی مطالعات ایرانی، تورین سپتامبر ۱۹۸۷ ارائه داده به تفصیل بحث نموده است.

۵- آقای جونز Mr. Jones لطف کرده‌اند کتیبه Fort. 5840 را بازدیگر برای اینجانب مورد بررسی قرار دادند و واژه‌های مهم را بازخوانی کردند.

اصطلاحی که به وسیله هینز و کوخ Hinz and Koch پیشنهاد شد کاملاً می‌تواند محتمل باشد ولی به نسبت آنچه که از واژه‌نامه عیلامی Elamisches Wörterbuch آمده از قاطعیت کمتری برخوردار است. عشق دیگر خواندن این واژه Patišmarna-barā می‌باشد که اصطلاح فارسی باستان «به خاطر آورنده» است.

۷- این واژه اوستایی به وسیله بارتلمه در Altiranisches Wörterbuch stressburg 1893, col. 838 تفسیر شده است.

اگر چه او واژه مرکب arānho paitšv arena- را به معنی «آرواره آهین» ترجمه می‌کند (همان مأخذ 156 col. 156) گویی واژه patiš.xvarena مترادف واژه ساده xvarena به معنی آرواره است. همینطور ha-nuharena به معنی «گونه‌ها» یا به عبارتی آنچه که آرواره‌ها را محصور می‌کند می‌باشد (همان مأخذ 1767 col.).

8. Technically, a phila mesmphaloas decorated with